

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

« Ἡ φωνή μας ἔστω μία, ἡ ἀνίστασις τοῦ Γένους καὶ ἡ εὐνομία. »

Προπληρωτέα ἑτησίκα συνδρομὴ Ἀρχ. νέας 5. — Διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ ταχυδρομικά.
— Τὴν προπληρωτέα καταχωρήσεων, κατὰ συμφωνίαν — Ἐν φύλλον λεπτὰ 60.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἀναχωρῶν καὶ γὰρ ἐκ τῆς τετριμμένης Ἀρχῆς ὅτι ἐν ἐλευθέρᾳ συνταγματικῇ Πολιτείᾳ ἕκαστος ἐλεύθερος πολίτης ἔχει ἀπαραίτητον καθήκον νὰ ἐργάζεται δι' ὅσους δύναται, πρὸς κοινὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος του, δι' ἀμιγροῦς παντός κομματικοῦ ἢ ἰδίου συμφέροντος ἐπιδιώξεως καὶ ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας παντοῦ καὶ πάντοτε, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς παρ' ὄλων ποθουμένης καὶ προσδοκομένης προόδου καὶ βελτιώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ βλαπτόντων τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ τῶν ἀπραρτιζόντων αὐτὴν πολιτῶν.

Αἱ ὅποια οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἐν παραβιάσει τῆς προεκτεθείσης Ἀρχῆς, καθὸ ἀντικείμενα καὶ ἀνωφελεῖς εἰς τὰ τῆς Πολιτείας γενικά συμφέροντα καὶ ἀληθεῖς αὐτῆς ἐπόψεις.

Διόπερ ἀπεφάσισα νὰ ἐκδώσω πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προεκτεθέντος σκοποῦ καὶ τέλους τὸ παρὸν μηνιαῖον Περιοδικὸν Σύγγραμμα ὑπὸ τὸ αὐτεξήγητον αὐτοῦ Ὄνομα, ὃ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἀνακαλύπτει καὶ φανερώνει τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ προτίθεμαι νὰ διαπραγματευθῶ ἐν αὐτῷ τὰ κατιὸν σπουδαία καὶ ἐπίζηλα ζητήματα, τουτέστι

1. Περὶ βαθμιαίας γνωστοποιήσεως ὄλων τῶν ὑπαρχουσῶν σπουδαίων ἐλλείψεων καὶ ἀναγκαιῶν μεταρρυθμίσεων τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, διὰ τῆς καταλλήλου ὑποβολῆς ἐπωφελεστάτων Νομοσχεδίων πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ.

2. Περὶ ἀόκνου ἀνακαλύψεως καὶ ἐπικρίσεως οἰασδῆποτε βασίμου παρανομίας τῶν Ἀρχῶν, καὶ παροτρύνσεως αὐτῶν εἰς τὸ εὖ ποιεῖν πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων πολιτῶν.

3. Περὶ πολιτικῶν καὶ πλουτολογικῶν ζη-

τημάτων ἀποβλεπόντων τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ πολιτῶν.

4. Περὶ συλλογῆς καὶ καταχωρήσεως ὁσάκις ὑπάρχει καινὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ αὐτοῦ σελίδι τερπνῆς ἀναγνώσεως καὶ σπουδαίων ἐνίοτε εἰδήσεων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πρὸς εὐδῶσιν τοῦ ἤδη ἐπιχειρηθέντος τούτου ἔργου δὲν ἀρκοῦσιν βεβαίως ἡ μόνη καλὴ πρόθεσις καὶ οἱ ἀφιλοκερδεῖς διανοητικοὶ καὶ ὕλικοι ἐμοῦ κόποι, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ ἀδραὶ χρηματικαὶ δαπάναι ὑπέρτεραι ἀναμφιβόλως τῶν χρηματικῶν πόρων μου, ἔκρινα εὐλογον καὶ ἀποτελεσματικὸν νὰ ἐπικαλεσθῶ διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἡμετέραν ἀδιάφευσον γενναίαν χρηματικὴν εἰσκουρίαν πρὸς ἀνακούφισιν κατὰ τῶν δυσφορίτως καταπιεσάντων μοι ἐκείνων ἐξόδων. Διὸ καὶ σᾶς πέμπω τὸ παρὸν, ὅπως βουλόμενοι, γέννηται συνδρομηταί. Ἄλλως, ἐὰν ὄχι, παρακαλῆσθε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ νὰ τὸ ἐπιστρέψετε πρὸς ἐμὲ τὸν Ἐκδότην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτοῦ. Παρελθουσῶν τῶν ὁπίων χωρὶς Ἑμεῖς νὰ πράξητε τὸ τοιοῦτον θεωρεῖσθε αὐτοδικαίως ὑποχρεωτικοὶ συνδρομηταί αὐτοῦ, δι' ἐν ἔτος καὶ εἴσθε κατὰ συνέπειαν ὑπόχρεοι νὰ προπληρώσητε τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν σας μετὰ Δραχμᾶς νέας 5.

Κερκύρα τῆ 27 Μαΐου 1880.

Ὁ Ἐκδότης

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. Κ. ΡΕΣΣΟΣ.

Διευθύνων.

Α

Ο ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν ὁ Νόμος προώρισται κανονίζεῖν τὰς μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ οἰκούντων διαφορῶν

πολιτών σχέσεις, αναντίρρητον αποβαίνει ότι ο Νόμος ούτος πρέπει να ήναι όχι μόνον δίκαιος, αλλά και επαρκής εις τὰς ἀνά ήμέραν αυξανόμενας και παρουσιαζόμενας νέας και ποικίλας ανάγκας τής προοδευούσης Πολιτείας, ής τὰ πολυάριθμα και πολύπλοκα συμφέροντα και σχέσεις προώρριστα να διέπη και κανονίξη.

Ίνα μή άλλως βλαβερός αποβή εις τε τὰ συμφέροντα αυτης, και τών απαρτιζόντων αυτην πολιτών, και αντι οφειλομένου σεβασμού και εκουσιου υπακοής να εφελκχη κατ' αυτου το μίσος και την απέχθειαν, ατινα οθατον ή βράδιον πλην αναποφεύκτως άγρυσιν αυτον εις την περιμενομένην άχρηστίαν και σιωπηλήν αυτου κατάργησιν, ήτις ως μη πηγάσασα εκ της αρμοδίου νομίμου Αρχής αποδεικνυει αθέμητον χαλάρωσιν τής λειτουργίας του Νόμου, ήτις εξοικειοι τους μεν πολίτας να αναβρύνονται εις την παρανομίαν και το αυθαίρετον, τους δε εφαρμοστας του νόμου εις την ασυστόλως παράλειψιν του πρωτίστου αυτών καθήκοντος οϊον εινα και οφείλει να ήναι ή αυστηρά, άμερόληπτος και λογική των κειμένων Νόμων εφαρμογή.

Διό πᾶσα καλῶς ὀργανισμένη καὶ εἰλικρινῶς ἐπιδιόκουσα τὴν ἠθικὴν καὶ ὄλικὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ τῆς Κυβέρνησις πρὸς ἀποφυγὴν τοιοῦτων ὀλεθριοτάτων ἀντικοινωνικῶν ἀποτελεσμάτων, καθήκον ἀπαραίτητον ἔχει ὡς προαγωγὸς καὶ σύλαξ τῆς κοινῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ τῆς, ήτις εἶναι καὶ εὐημερία αὐτῆς, να ἐπισκοπή ἀεννάως, ὡς ἄλλος Ἄργος Πανόπτης πρὸς ἄμεσον ἀνακάλυψιν τῶν παρουσιαζομένων πρὸς κατάργησιν ἢ μεταδρῦθησιν Νόμων καὶ Βασ Διαταγμάτων, νέων κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ ἀμέσως ἄνευ τῆς ἐλαχίστης χρονοτριβῆς ἅμα πεισθῆ περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν να ὑποβάλλη εις τὸν σεβαστὸν Ἄνακτα, καὶ τὴν ἐθνικὴν Βουλὴν τὰ πρὸς Θεραπείαν τοῦ κακοῦ κατ' ἄλληλα Βασ Διατάγματα καὶ Νομοσχέδια.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὄχι πάντοτε ἀτυχῶς αἱ Κυβερνήσεις, καὶ τοὶ ἔχουσαι ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν να ἐκτελῶσι τὸ τοιοῦτον ἐπίζηλον καθήκον εἶναι καὶ ἐν καταστάσει να τὸ πράξωσι διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως των, δι' αὐτὸ εἰς τὰ συνταγματικὰ Κράτη τὴν ἔλλειψιν των ταύτην τὴν ἀναπληροῖ ἢ ἀντιπροσωπία τοῦ Ἔθνους, ὑποβάλλουσα αὐτὴ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς Βουλῆς τὰ πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ κατ' ἄλληλα Νομοσχέδια πρὸς συζήτησιν καὶ παραδοχὴν αὐτῶν. Καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὔτε Κυβέρνησις, οὔτε Ἀντιπροσωπία ἤθελον ἐκπληρῶσαι τοιοῦτον ἰσρὸν καθήκον, ἔρχεται ὡς ἐπίκουρος δύναν

μις πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ, καὶ προστάτευσιν τῶν καταπατομένων δικαιωμάτων τοῦ φορολογουμένου καὶ πάσχοντος λαοῦ ἢ ἀκατάβλητος φιλελευθέρα, φιλόνομος καὶ ἀμερόληπτος φωνὴ τῆς ἐφημεριδογραφίας πρὸς ἄμεσον ἀφύπνησιν ἀμφοτέρων αὐτῶν καὶ ὑπόδειξιν αὐτοῖς τοῦ κακοῦ καὶ τῶν θεραπευτικῶν μέσων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν ὡς ἐκ τῆς μὴ ταχείας Θεραπείας αὐτοῦ, καὶ τότε βεβαίως ἢ φωνὴ αὐτῆς καθὸ ἐρειδομένη ἐπὶ ἀκαταμαχῆτων γεγονότων καὶ ἀληθειῶν οφείλει να εἰσακουσθῆ, πρὸς καθυσύχασιν τῶν ἀγανακτούντων καὶ δυσφορούντων φορολογουμένων πολιτῶν, οἵτινες ἐπὶ τέλους ἔχουσιν πληρὴς δικαίωμα να ζητήσωσι παρ' αὐτῶν τὴν παῦσιν τῆς παρανομίας καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς βασιλείας τοῦ δικαίου καὶ τοῦ Νόμου, ὅστις καὶ εἶναι ὁ τελικὸς ἡμῶν σκοπός, ὃν ἐπιδιώκομεν ἀκαταπαύστως διὰ τοῦ παρόντος περιοδικοῦ.

Β

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ.

Κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου ἀναγνωρισθεῖσαν καὶ παραδεχθεῖσαν παρ' ὄλων τῶν πεπολιτισμένων καὶ εὐνοουμένων Κυβερνήσεων διὰ τῶν Πολιτικῶν Δικονομιῶν των ὁ ἡττώμενος ἐν τινι πολιτικῇ Δίκῃ διάδικος εἶναι κατὰ Νόμον ὑποχρεωμένος να πληρώσῃ εις τὸν νικήσαντα αὐτὸν ἀντίδικον τοῦ διάδικου ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνόμως καὶ ἀποδεδειγμένως ἀπαντηθέντα καὶ ζητηθέντα δικαστικὰ ἐξόδα τέλη σημάτων καὶ δικαιώματα τῶν Δικαστηρίων.

Ὡστε ἐν ὑπάρξει τοιαύτης Αρχῆς οὐδεὶς βεβαίως ποτὲ ἠδύνατο να φαντασθῆ καὶ πιστεύσῃ, ὅτι ἐν τῇ καθημερινῇ ποικίλῃ εφαρμογῇ αὐτῆς ἠδύνατο να ἀναφωῶσιν παράπονα ἐν συνόλῳ εὐλογοφανῆ, ἔχοντα τὴν παραγογικὴν αὐτῶν αἰτίαν κατὰ τὴν ἡμῶν κρίσιν εις δύο κυρίους λόγους.

1. Εἰς τὴν μὴ ὑπαρξιν ἄρθ. Νόμου τὸ ὅποιον ῥητῶς καὶ ὑπὸ ἐναλλακτικὴν ποινὴν να ἐπιβάλλῃ τὸ καθήκον τοῖς προσδιορίζουσιν αὐτὰ Δικασταῖς ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν να τὰ ὑπολογίζουσιν ἐπακριβῶς καὶ ἔως τὸ λεπτόν ὑπὲρ τῶν νικῶντων διαδίκων, καὶ οὐχὶ ὡς ἡ πρακτικὴ παραδέχεται ἐπιεικῶς καὶ κατὰ προσέγγισιν.

2. Εἰς τὴν ἐπαισθητὴν καὶ ὡσεὶμέραι αυξανόμενῃ ἔλλειψιν καταλλήλων καὶ ἀρμοζόντων με τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς προοδευούσης κοινωνίας ἀνάγκας νέων δικαστικῶν διατιμήσεων, πεσόντων τῶν ἤδη ὑφισταμένων εις ἀχρηστίαν ὡς ἐκ τῆς ἀνεφίκτου εφαρμογῆς αὐτῶν ὅπερ βεβαίως ἐπιρεάζει καὶ δεσμεύει τὴν θέλησιν τῶν δικαστῶν εις τὴν ἀδύνατον ἀκριβῆ εφαρμογὴν των καὶ τοὺς ἀναγκάζει κατὰ συνέπειαν ἢ να τὰ προσδιορίζουσιν ἀκατάλληλως δι' αὐτῶν, ἢ παρανόμως ἐναντίον αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐνίοτε αυθαίρετον ἀπαίτησιν τῶν διαδίκων ἢ κατὰ τὴν διάφορον αὐτῶν εὐμετάβλητον κρίσιν καὶ πεποίθησιν. Πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν εὐχαριστεῖ τὸ παράπαν οὔτε τοὺς ἐνδιαφερομένους διαδίκους, οὔτε τοὺς ὑπερασπιστὰς αὐτῶν Δικηγόρους, οὔτε τὴν ἀπροαζομένην τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν κοινωνίαν, ήτις ἀπαιτεῖ αυστηρὰν καὶ σύμφωνον με τὸν Νόμον ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, καὶ οὐχὶ παρανόμους φιλοφροσύνας καταστρεφούσας διαδρῆδην τὰς βάσεις τῆς οφειλομένης ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων διὰ προνομιακῆς παρανόμου εφαρμογῆς τῶν Νόμων.

Διὸ καὶ φρονουμένῳ ὄτι πρὸς ἄμεσον ἀναγκάϊαν ῥιζικὴν ἄρσιν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου κακοῦ ἢ Κυβέρνησις οφείλει να ὑποβάλλῃ εις τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐθνικῆς Βουλῆς κατ' ἄλληλον Νομοσχέδιον, ὡς τὸ ἐπὶ παραδείγματι κατιὸν παρ' ἡμῶν σήμερον ὑποδεικνυόμενον.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσδιορίσεως δικαστικῶν ἐξόδων.

ΑΡΘ. 1.

Οἱ Διάδικοι ἢ Ὑπερασπισταὶ αὐτῶν δικηγόροι εἶναι ὑποχρεωμένοι πάντοτε ὅπως εις τὴν τελευταίαν σελίδα τῶν πρ' αὐτῶν συνταττομένων δικαστικῶν ἐγγράφων πρὸτάσεών των, να ποιῶσιν ἀκριβέστατον Κατάλογον κατὰ κοινὸν δικαιολογημένον ὄλων τῶν πρ' αὐτῶν ἐν τῇ ὑπερασπίσει των ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς δίκῃς ἀπαντηθέντων καὶ ἐνόμως ἀποδεικνυμένων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν Σημάτων καὶ δικαιοματῶν Δικαστηρίων.

ΑΡΘ. 2.

Ἐὰν οἱ διάδικοι ἢ πληρεξούσιοι δικηγόροι αὐτῶν παραλείψωσι να ζητήσωσι διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών των τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν ἀπαντηθέντα δικαστικὰ ἐξόδα, τέλη σημάτων καὶ δικαιώμα

τῶν Δικαστηρίων ἢ ζητήσωσι αὐτὰ χωρὶς να δώσωσι καὶ τὰς δεούσας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπαιτήσεών των ἐγγράφους ἀποδείξει, τὸ Δικαστήριον ἔνεκα τῆς οὐσιοδεσότητος ταύτης ἔλλειψέως των δικάζει ὄλα τὰ ἄλλα ζητήματα καὶ ἀπέχει να δικάσῃ περὶ αὐτῶν, αυθαίρετῶς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ ἡ περὶ ἀπαιτήσεως διαδικασία αὐτῶν ἐπαναλαμβάνεται συμφῶνως με τὸ Ἄρθρον 21 τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΑΡΘ. 3.

Ὁ αἴτιος ὁμως τοιαύτης παραδρομῆς καὶ ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, αἰτήσῃ τοῦ βλαφθέντος διαδίκου, καταδικάζεται εις ὄλας τὰς ἐκ τῆς πράξεώς του ἀποδεδειγμένως προσθούσας ζημίας καὶ δαπάνας ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου του.

ΑΡΘ. 4.

Οἱ Δικασταὶ ὄλοι ἐν γένει καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως εις τὸ Δικαστήριον εις ὃ αὐτοὶ ἀνήκουσιν οφείλουσιν ἀδιακρίτως ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἐκδικάσεως μιᾶς οἰκοδόμητοτε δίκῃς να καταψηφίζουσιν ὑπὲρ τῶν νικησάντων διαδίκων ὄλα ἔως τὸ λεπτόν τὰ πρ' αὐτῶν ἐνόμως καὶ ἀποδεδειγμένως ἀπαντηθέντα καὶ ζητηθέντα πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη σημάτων καὶ οὐχὶ ἐπιεικῶς, καὶ κατὰ αυθαίρετον προσέγγισμόν.

ΑΡΘ. 5.

Ἐὰν ἐν παραβιάσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου οἱ Δικασταὶ αὐτὸ τοῦτο δὲν πράξουσιν, οἱ ζημιωθέντες διάδικοι ὡς ἐκ τῆς παρανόμου ταύτης πορείας των δικαιουονται να εἰσάξωσιν, πρὸς ἔνομον ἀποζημιώσιν των κατ' αὐτῶν αἰτησιν Θεραπείας, σύμφωνα με τὸ ἄρθ. 56 τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΑΡΘ. 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εις τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΩΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΜΑΣ.

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νομοσχεδίου προτιθέμεθα ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν κοινωνίαν ἐκ τῆς ἀντιφατικῆς καὶ ἀνεφαρμόστου ἐν τῇ πρακτικῇ ὑποχρεώσεως τῆς προκτούσης ἐκ τῶν ἄρθ. 217 καὶ 218 τῆς Π. Δικονομίας τοῦ να συντάττει καὶ κοινοποιῇ ἕκαστος διάδικος εις τὸν ἀντίδικόν του διάδικον, τὸν κατάλογον τῶν δικαστικῶν ἐξόδων του ἰδιαιτέρως, ὡς να ἐπρόκειτο περὶ νέου καὶ ἀσχετοῦ με τὴν κυρίαν δίκην ζητήματος, ἐνῶ αὐτὰ διὰ τῆς κυρίας Ἀγωγῆς πάντοτε ζητοῦνται, καὶ ἀποτε

λοῦν μέρος ἀναπόσπαστον αὐτῆς, καὶ ἀντικείμενον κοινῆς διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων τῶν διαδίκων συζητήσεως, κατὰ τὸ ἀρθ. 580 τῆς Π. Δικον. ὡς μὴ κοινοποιουμένων μεταξὺ τῶν διαδίκων τῶν προτάσεων των, ἐπόμενον εἶναι ὅτι καὶ τὸ ἐν αὐταῖς περιλαμβανόμενον περὶ δικαστικῶν ἐξόδων κεφάλαιον δὲν χρήζει κοινοποιήσεως καθὸ συνεκδικαζόμενον μετ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 209 τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ δικτάσσοντα ἐπιδώσεις ἀρθ. 217 καὶ 218 τῆς Πολ. Δικονομίας, καθὸ ἀνεφάρμοστα καὶ ἀντιφατικὰ χρήζουσιν ἀκυρώσεως.

Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἀρθ. τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς διαδίκους ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ἐκδικάσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ἐκ μέρους δικαστῶν ἀγνοούντων ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως συγκεκρυμένης αἰτήσεως καὶ ἀποδείξεως τὸ ἀληθές καὶ πραγματικὸν εἰς αὐτοὺς ὀφειλόμενον ποσὸν αὐτῶν.

Διὰ δὲ τοῦ τρίτου ἀρθ. τοῦ παρόντος Νόμου προτιθέμεθα νὰ θέσωμεν φραγμὸν νόμιμον καὶ ἀνυπερβλήτον κατὰ τῆς κακεντρεχίας ἢ τῆς ἀβελτηρίας τινῶν διαδίκων οἵτινες ἀποπειρῶνται διὰ παντὸς στρεφοδίκου ἀθεμίτου τρόπου καὶ μέσου νὰ βασανίσουν τὸν ἀντιδίκον των μετὰ τὸ νὰ δικαιώσιν τὴν ἐκδίκασιν τῆς δίκης του.

Διὰ δὲ τοῦ τετάρτου ἀρθρου τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιδιώκομεν τὴν δικαίαν, ἀμερόληπτον καὶ αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, διότι εἶναι ἀξιοδάκρυτον νὰ ἐξοδέη τις εἰς μίαν λόγου χάριν πρωτόδικον δίκην χιλίας δραχμᾶς εἰς δικαιολογημένα δικαστικά ἐξόδα, νὰ βασανίζεται διὰ πολὺν καιρὸν εἰς τὰ Δικαστήρια, νὰ νικήσῃ ἐπὶ τέλους τὴν δίκην του καὶ νὰ τῷ ὑπερψηφισθῶσιν οὐχὶ ὅσα δικαιούται λαμβάνειν δικαστικά ἐξόδα, ἀλλὰ πότε ἓνα τρίτον, καὶ πότε μόνις δύο τρίτα αὐτῶν ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐλέους.

Διὰ δὲ τοῦ πέμπτου ἀρθρου τοῦ παρόντος Νόμου ἠθελήσαμεν νὰ προφυλάξωμεν ἔτι μᾶλλον τὴν κοινωνίαν ἐκ τῶν ἐνδεχομένων παραβιάσεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀνευθύνου, παρανόμου αὐθαιρεσίας τινῶν Δικαστῶν.

Διὰ δὲ τοῦ ἕκτου καὶ τελευταίου ἀρθρου τοῦ παρόντος Νόμου νὰ καταργήσωμεν οἰανδήποτε ἀντικείμενην εἰς τὰς λαοσωτηρίους διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἑτερογενῆν διάταξιν.

Γ

Περὶ ἐπιεικοῦς ἀνάγκης ἀκυρώσεως τοῦ περὶ δικαιωμάτων δικηγόρων Βασιλικῆς Διατάγματος.

* Ἀμα περιεργασθῆ νὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖράς τις τὸν ὄργανισμὸν τῶν ἡμετέρων Δικαστηρίων καὶ κατὰ συγκυρίαν τύχη νὰ ῥίψῃ ἐν ἐταστικὸν βλέμμα ὑπὸ τὸ ἀρθρον 144 τοῦ αὐτοῦ ὄργανισμοῦ γεγραμμένον ἀπὸ 3 Μαΐου 1835 Βασιλ. Διατάγματος ἀναμφιβόλως φρίκη καὶ ἀθυμία καταλαμβάνει αὐτὸν βλέπων ἐπὶ τοσοῦτον πενιχρῶς καὶ ἐξουτελεστικῶς προσδιοριζομένην τὴν εἰς τοὺς διδάκτορας τῆς νομικῆς κυρίου Δικηγόρους ὀφειλομένην ἀντιμισθίαν των, καὶ αἰσθημα ἄκρας δικαιοσύνης καταλαμβάνει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἀναβοήσῃ ὡς ἡμεῖς σήμερον καταργηθῆτω αὐθωρεῖ τοιοῦτον Βασ. Διάταγμα περὶ ἐκ γεννητῆς του διὰ τῆς ἀκαταλήλου καὶ ἀνεφίχτου ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς ἀπόλυτον ἀγρησίαν καὶ ἀντικατασταθῆτω πάραυτα δι' ἑτέρου νέου ἀξιοπρεποῦς δικαίου καὶ καταλήλου, καὶ οὕτως παύσῃ νὰ διέπῃ καὶ κανονίζῃ τὸ ἐπίζηλον τοῦτο ἀντικείμενον τὸ αὐθαίρετον καὶ ἡ ἀδικία... πρὸς φανεράν βλάβην τῶν διαδίκων καὶ τῆς ὅλης κοινωνίας.

Διὸ καὶ θέλομεν ὑποβάλλει Σχέδιον Διατάγματος ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τοῦ παρόντος, δυνάμενον κατὰ τὴν γνώμη μας νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν τοῦτο.

**ΤΟ ΑΤΟΗΟΝ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ.**

Ἐνῶ ἅπαντα τὰ φιλελεύθερα Κράτη μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας τῆς γυρασίας ὑπὸ τὴν φιλοπρόδοτον προστασίαν τῶν μεγάλων πεπολιτισμένων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν διέγραφον ἐκ τῆς Ποινικῆς αὐτῶν Δικονομίας τὸ τρομακτικὸν καὶ ἀσύμφορον διὰ πολλοὺς καὶ δικφόρους σοβροτάτους λόγους τὸ ἐν ἄλλοις χρόνοις καὶ κυβερνήσει ἀρμόζον σύστημα τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως καὶ διὰ χειραψίας ὑποσχέσεως τοῦ ἀνακρινομένου ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν.

Ἡμεῖς οἱ ἐρανισθέντες καὶ μεταγλωττίσαντες αὐτὸ ἐκ ἐκ τῆς μᾶλλον ἀπολυτοφρόνου ἢ συνταγματικῆς Βασιλείας διὰ τῆς παραδοχῆς καὶ εισάξεως ἐν τῷ βασιλείῳ μας τῆς Π. Δικονομίας αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐκ τῆς σπαργανικῆς ἐκείνης ἐποχῆς μας, ἕως σήμερον παρήλθον ἔτη οὐκ

ὀλίγα καὶ ἀναγνωρίζωμεν καὶ ἀνομολογοῦμεν τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτοῦ μετὰ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ ἔθνους μας καὶ μετὰ τοὺς φιλελευθέρους θεσμοὺς αὐτοῦ. Οὐχ ἥττον θυμῶς ἀνεξηγήτως πως φαίνεται ὅτι φοβούμεθα καὶ δὲν τολμῶμεν νὰ ἀνυψώσωμεν γενναίαν καὶ φιλόφρονον φωνὴν δι' ἧς νὰ εἰπομεν παρησιχῆ καὶ μετὰ ὀχρῶς ὅτι δὲν ἀρμόζει εἰς τὸ φιλελεύθερον καὶ συνταγματικὸν ἡμῶν κράτος νὰ ἀνακρίνωνται ἔτι καὶ σήμερον τὰ κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν προσαπτόμενα ἀδικήματα ὑπὸ τὸν βαθὺν πέπλον τοῦ προμακιστικῶν ἀπολύτου μυστικισμοῦ, ἄνευ ὄρκου καὶ διὰ χειραψίας ὑποσχέσεως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπετιάζομένου καὶ τοῦ νομίμου ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

**ΤΟ ΑΝΕΠΑΡΚΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΚΩΝ
ΝΟΜΟΥ.**

Χωρὶς νὰ ἐπιληφθῶμεν σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἀρμόζει, ἢ ἂν δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἡμῶν Πολιτείαν τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα. Σεβόμενοι τὸ ὑφιστάμενον Σύνταγμα τοῦ Ἑλλ. ἡμῶν Βασιλείου, συνανοῦμεν μάλιστα νὰ τὸ παραδεχθῶμεν καὶ νὰ τὸ θεωρήσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ὡς ἔθνικὸν θεσμὸν τοῦ κράτους μας. Πλὴν, αὐτὸ τοῦτο δὲν ἀφικρεῖ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ δικαίωμα, τοῦ νὰ ὑποδείξωμεν τῇ Πολιτείᾳ πᾶν ὅτι συντελεῖ νὰ διαφθερῇ καὶ χαλαρώσῃ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ἐξάσκῃσιν, ὅπως ἀρθῆ τὸ κκκὸν καὶ ἐπέλθῃ ἡ νόμιμος ἰσχύς αὐτοῦ.

Ἡ διαφθορὰ καὶ χαλάρωσις λοιπὸν, τοῦ παρ' ἡμῖν Ὀρκωτικοῦ Συστήματος προέρχεται κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐκ διαφόρων αἰτιῶν καὶ περιστάσεων τὸ σύνολον τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ τὸ ἀνακεφαλαιώσωμεν ὡς ἀκολούθως:

1. Ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ Νόμου, μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς.

2. Ἐκ τοῦ ἀνεπαρκῆς τῶν καταναγκαστικῶν μέσων μέσων.

3. Ἐκ τῆς κακῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου.

A. Ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ Νόμου μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς διότι κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν γρηματιστικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἐν ἡ ζωῶμεν, οἱ πλείστοι ἐξέκλιναν ἐν τῇ πρακτικῇ, ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀφιλοκερδῶν ἰδεῶν καὶ δὲν συνανοῦν νὰ χρονοτριβοῦν καὶ κοπιᾶζουσιν πρὸς ἔλευσιν καὶ ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνόρκου Δικαστηρίου, ἄνευ τακτικοῦ ἡμερομισθίου, ὃ ἂν ὑπῆρχεν δρισμένον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῷ Νόμῳ, ὅσακις ἐδρεύουσιν δὲν ἤθελον ποτὲ λείπει διότι ἤθελον τοῦ παρακινεῖ καὶ ἀναγκάζει τὸ νόμιμον συμφέρον εὐχαρίστως, καὶ ἄνευ γογγυσμοῦ, νὰ ἐγκαταλείψωσι προθύμως τὰς ἐπασχολήσεις των, προσερχόμενοι ἐγκρίτως καὶ τακτικῶς, ἀνὰ ἡμέραν, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὥραν εἰς τὰ Κκυουργιοδικεῖα πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τοῦ ἐνόρκου Δικαστηρίου.

B. Ἐκ τοῦ ἀνεπαρκῆς των καταναγκαστικῶν μέ-

σων, διότι ἢ διὰ προστίμων κατανάγκαστος αὐτῶν νὰ προσέρχονται καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸ ὀρκωτικὸν Δικαστήριον, ἄνευ τοῦ ἀνωρηθέντος νομίμου κέρδους ἐκτὸς τοῦ ὅτι δυσχερεστεῖ μὲγᾶλως τοὺς προστιμηθέντας ἐνόρκους καὶ παρέχει ἀφορμὴν, εἰς μύρια ὅσα παράπονα τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ διευκολύνωσιν τὴν ὑπηρεσίαν, ἔτι μᾶλλον τὴν περιπλέκωσιν καὶ τὴν ἀποδεικνύουσιν ἀναποτελεσματικὴν καὶ ματαιάν ἐν τῇ πρακτικῇ αὐτῆς ἐφαρμογῇ, διότι οἱ προστιμηθέντες ἐνόρκοι ποιῶσιν αὐθωρεῖ ἀνακοπὰς κατὰ τῶν ἐπιδοθέντων αὐτοῖς καταδικαστικῶν εἰς πρόστιμον ἀποφάσεων στηριζομένων ἢ ἐπὶ ἐνόρκων ἐπισημοποιημένων πιστοποιητικῶν, ἢ ἐπὶ ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων, τὸ κύρος, τῶν ὁποίων ἀποδείξεων δι' ἑλλειψιν ἐναντίας βεβαίας καὶ θετικῆς κατ' αὐτῶν ἀνταποδείξεως προτάσει ἐνίοτε καὶ τοῦ ἰδίου κυρ. Βίσαγγελέως τῶν Κκυουργιοδικῶν τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ παραδεχθῆ, καθὸ ἐστηριζομένης ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων καὶ ἀποδείξεων σύμφωνα μετὰ τὸν Νόμον, τὸ κύρος τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ μὴ ἀναγνωρισθῆ ἢ ἀμφισβητηθῆ, ἵνα μὴ ἄλλως ἐκληφθῆ αὐτὸ μεροληπτῶν καὶ ἀδικῶν, καὶ οὕτως ἀπαλάσσονται οὗτοι τῆς ἐπιβληθείσης διὰ προστίμων ποινῆς, μετὰ οὐ μικρὰς βλάβης, ἐνεκα τῆς ἐννόμου ταύτης ὑπεφυγῆς, τῆς κανονικῆς ὑπηρεσίας.

Γ. Ἐκ τῆς κακῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου καθότι οἱ κκ. Δῆμαρχοι δὲν συμμορφῶνται μετὰ τὸν Νόμον, εἰς τὴν ἐπίσημον σύνταξιν καὶ ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων καὶ ἐντεῦθεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στερεοτύπως μένουσιν οἱ αὐτοὶ ἐνόρκοι διὰ κάθε σύνοδον καὶ τοῦθ' ἐνεκα ἐπέρχονται κατὰ μέγα μέρος τὰ προρηθέντα ἀτοπήματα.

(ἀκολουθεῖ)

**Ἡ ΣΦΑΓΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΩΝ
ΤΕΧΝΙΩΝ.**

Ἐν κατὰ ἀδιαφιλονίκητον ἀρχὴν δικαίου κάθε κκλῶς συντεταγμένη κυβέρνησις ἔχει ἀναπόφευκτον καθῆκον νὰ προστατεύῃ δι' ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ ἐνεργείας αὐτῆς τὴν τε ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν πολιτῶν τῆς, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως θρησκείματος ἢ κοινωνικῆς τάξεως, ἀναμφίβολον ἀποβαίνει ὅτι πρὸς ἀπόλυτον εὐδωσίαν καὶ ἐπίτευξιν τοῦ σκοπούμενου ἔχει ἀπαραίτητον ὑποχρέωσιν νὰ προλαμβάνῃ καὶ μηδενίζῃ, ἐν τῇ γεννήσει καὶ ἐμφανίσει του, πᾶν ὅτι τείνει, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, νὰ ἐπιφέρῃ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα.

Καὶ τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἡμῶν Βασιλείῳ καὶ ἰδίως ἐν τῇ μετ' αὐτοῦ προσαρτηθείσῃ Ἐπτανήσῳ ὑπάρχουσιν δμολογουμένως πολυαριθμῶτατοι ἄριστοι ὡς ἐν τῇ λοιπῇ ἐξευγενισμένῃ Εὐρώπῃ, ἴτεχνίται καὶ τεχνήτριαι, ἱκανοὶ νὰ ἐκτελέσωσιν οἰανδήποτε ἀνατεθεισομένην αὐτοῖς παραγγελίαν, βραπτικῆς, καλλωπι-

στράξιν, βερετονοπούτκας, υποδηματοποιίας, πιλοπούτκας, ζυλουργικῆς, ἐπιπλοπούτκας, σιδηρουργίας, κατὰ τὰ παρ' αὐτῶν λαμβανόμενα ἀνὰ ἐβδομάδην καὶ μῆνα, ἐκ Παρισίων καὶ Μεδιολάνων τοῦ συρμού σχέδια, προσπορίζόμενοι διὰ τῆς ἐντίμου, φιλοπόνου καὶ ἐπιμεροῦς ἐργασίας των. ὄχι μόνον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς καὶ ταῖς οἰκογενεῖαις των μέσκα, ἀποβαίνοντες ἐκωφελεῖς ἐκυτοῖς, ταῖς οἰκογενεῖαις των, τῇ πατρίδι των καὶ τῷ ἔθνει των.

Ἐνῷ μετὰ τὴν πραγματικοποίησιν ἔνωσιν οἱ τεχνίται καὶ αἱ τεχνήτριαι τῶν ἐνωθεισῶν κρατῶν δικαίως καὶ εὐλόγως ἐκολοκλεύοντο, ὅτι τὸ γεγονός αὐτὸ ἤθελεν τοῖς παρέξει, ὡς ἐκ τῆς μεγαλύτερας κυκλοφορίας τῶν νομισμάτων καὶ τῆς καταναλώσεως πολυαριθμοτέρων ἐργασίαν καὶ κέρδη αἰρήνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἀνενοήθησαν. ὅτι ἀμφότεροι ἐξήπατήθησαν εἰς τοῦς ὑπολογισμούς των, διότι κακὸς καὶ φθονερὸς ἀκόρεστος κερδοσκόπος δαίμων ἐδηλειτήριασεν καὶ ἐμὴ δένιτες τὸ ἐνεστώ; καὶ τὸ ἀνθρώπιν καὶ πλήρες ἐλπίδων μέλλον των, διὰ τῆς παρεχομένης αὐτὸ λαβίδος ἐκ τῆς ἀπρονοήσιας καὶ ἀταλείας τοῦ ὑφισταμένου τελωνειακοῦ ἡμῶν Νόμου, ὁ ὁποῖος δὲν προστατεύει ὡς ὄφειλεν ἐπαρκῶς τὰς ἐγγυωρίους ἡμῶν τέχναις ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν κατ' αὐτῶν ἐκσφενδονιζομένων θανατηφόρων βελῶν.

Διὸ καὶ δὲν ἔλλειψεν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ νὰ εἰσαχθῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταργησθέντα ὅλα τὰ ἐκ τῶν μνηστεισῶν τεχνῶν προερχόμενα εἴδη, ἅτινα καὶ ἐπώλησεν καὶ πωλεῖ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς λίαν ὑψηλὰς καὶ ἐκωφελεῖς τιμὰς, διότι ἀτυχῶς μετὰ τῶν πολλῶν ἐγγυωρίων καταναλωτῶν μας ἐπικρατεῖ ἡ ὀπισθοδρομικὴ καὶ ἀντεθνικὴ ἰδέα, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα ταῦτα εἴδη, διότι ἔρχονται ἀπλῶς καὶ μόνον κατασκευασθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀπαλλάττουσιν αὐτοῦς ἐκ τοῦ βάρους τοῦ νὰ τὰ παραγγεῖλωσιν, εἰναι πάντοτε προτιμώτερα τῶν ἐγγυωρίων, τὰ ὁποῖα καὶ ἀγοράζουσιν σχεδὸν ἀνεξέταστος καὶ εἰς τὸ ζητούμενον τίμημα!

Ὅθεν ἡ ἔλλειψις τελωνειακοῦ ἐπαρκοῦς ἀφ' ἐνός Νόμου, καὶ ἡ ἀσύνετος ἀφ' ἐτέρου τῶν καταναλωτῶν πορεία, ἐπέφθον ὡς ἐπακόλουθον ἀξιοδάκρυτον ἀποτέλεσμα τὴν βεβαίαν φυγάδευσιν τῶν ἐγγυωρίων κεφαλαίων μας, τὴν κατατροπὴν τῶν ἐμπόρων τῶν μεταφερόντων ἀκατέργαστα τὰ διὰ τὰς τέχναις ἐκείνας ἀναγκαιοῦντα εἴδη, τὴν ἀπομάθησιν τῶν τεχνιτῶν μας, καὶ τὴν καθημερινῶς γιγαντιαίους βήμασι προχωροῦσιν ἀκούσιον ἀεργίαν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι στερούμενοι παραγγελιῶν καὶ ἐργασίας εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ κλείσωσιν, ὡς τινὲς αὐτῶν ἤδη τοῦτο ἐπραξάν, τὰ τεχνουργία των, τιθέμενοι εἰς ἀκούσιον καταθλητικὴν θανατηφόρον ἀεργίαν, ἧτις ἀναγκάζει αὐτοὺς ἢ νὰ ἀποθάνωσιν ἐκ τῶν στενοχωριῶν καὶ τῆς πείνης ἐν τῇ πατρίδι των, ἢ ἐναντίον παντός ποσειτευτικοῦ ἔθνικοῦ Νόμου, νὰ ἀναγκασθῶσιν νὰ ἐξωρίζωσιν ἐκ αὐτοῦ εἰς τὰ ξένα μετ' ἄμυδρᾶς ἀβεβαίους ἐλπίδας εὐρέσεως ἐργασίας καὶ πόρου ζωῆς, ἢ ἂν δὲν εὗρωσιν, ὡς συχνάκις συμβαίνει, εἰς ἀνάγκης μένουσι

γυμνοὶ, ἄστεγοι, πειναλέοι καὶ περιφρονημένοι ἐν τῇ ξένῃ γῆ ἐνθὰ ἀντ' αὐτῆς εὐρίσκουσιν ἐν τῷ μέσῳ μύριον βράχων καὶ στενοχωριῶν τὸν περιμενόμενον αὐτοῖς πρόωρον θάνατον!!!

Σπαρτακτικῶδες καὶ φρικτὸν γεγονός διὰ πᾶσαν εὐαίσθητον καὶ τρυφερὰν καρδίαν, κατ' ἐξοχὴν δὲ διὰ τὴν τοῦ ἐλευθερωθέντος ἐκ πολυχρονίου σκληρᾶς δουλείας Ἕλληνο; ὅστις τὰ πάντα ἐστέρηθη καὶ ἀπόλεσεν ὄψις; θεῖα συνάρσει εἶδη τὴν πολυπαθοῦσαν πατρίδα τοῦ ἐλευθέρου καὶ τοῦς χύσαντας πρὸς ἐλευθέρωσιν αὐτῆς; τὸ αἶμά του οἰού; τρε; ζῶντας καὶ εὐμεροῦντας ἐν αὐτῇ ὡς ἐμπέπει εἰς ἐλεύθερον πολιτικὴν Ἑλληνικν.

Διὸ περ' ἀπολύτως ἐπάνανγκες ἀποβαίνει διὰ τὴν προσδοκώμενην σωτηρίαν τῶν ἐγγυωρίων τεχνιτῶν μας καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἔθνους μας νὰ πύση τὸ ταχύτερον τοιαῦτη ἀνώμαλος καὶ λαοφθόρος κατὰστασις πραγμάτων, ἧτις μεγάλως ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν πρόδον τοῦ ἔθνους διὰ προνοίας τῆς κυβερνήσεως, ἧτις ἔχει ἄμεσον καὶ ἀναπόφευκτον χρέος νὰ ἀπομικρυνθῇ ἐκ τῶν πλατωνικῶν, ἀφρημένων καὶ ἀνεφαρμόστων ἐν τῇ πρακτικῇ θεωρίῳ περὶ ἀπόλυτου γενικῆς; ἐλευθερομπορίας τῶν μᾶλλον ἰδεολόγων οἰκονομοπολιτικῶν οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ ἰδανικῇ ἐξάψει των ἀπαιτοῦν καὶ τὴν κατὰργησίν των τελωνείων, καὶ νὰ ἐμβλέψῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἰταυχὴ θέσιν τοῦ λαοῦ τρε; καὶ εἰς τὴν τῶν δυστυχῶν ἐγγυωρίων τεχνιτῶν μας, τὰ τῶν ὁποῖων πικράπωνα καθὸ δικαία καὶ νόμιμα ὄφειλουσιν νὰ εἰσάκουσθῶσιν, καὶ οὐχὶ νὰ ἐμπαιχθῶσιν, καθὰ ἐκφερόμενα ἐκ στόματος καὶ ἀλγοῦσης καρδίαις Ἑλλήνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι ἐπὶ τέλους δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν, εὐσεβῶς καὶ παρακλητικῶς; ἐκ τῆς κυβερνήσεως των νὰ ἐλθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν Β. Διάταγμα ὡς ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει ἄλλοτε αὐτῇ ἐπραξεν διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ ἐπαυθῆσθῇ ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ἐπιδαρῶντα τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς; προερχόμενα εἰς τὸ Κράτος μας; τεχνουργηθέντα ἐκείναι εἴδη τέλους εἰσγωγῆς, ὡστε νὰ μὴ συμφέρῃ τοῖς κερδοσκόποις νὰ τὰ εἰσάγῶσιν πλέον ἐν αὐτῷ, καὶ ἂν εἰς τὸ πείσμα οὕτως εἴπειν τῆς κυβερνητικῆς ταύτης προνοίας; ἠθελον ἐξκολλοῦναι νὰ τὰ εἰσάγῶσιν νὰ ἐλαττωθῇ ἐπικισθητῶς ὡς ἐκ τῆς ἀφεύκτου ὑπερτιμῆσεως των ἢ εἰσαγωγῆ καὶ ἡ καταναλώσεως, καὶ οὕτως νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα τῆς πύσεως τῆς κατὰ τῶν ἐγγυωρίων ἡμῶν τεχνιτῶν ἀδικου καὶ παραλόγου καταπίεσεως; εἰσοδυναμούσης; μεθ' ἴαντων, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἰσχυρισθῇ ὁ τυχὸν ἀντιφρονῶν ὅτι διὰ τῆς ἐπυξήσεως τοῦ τέλους; εἰσγωγῆς; παρεβιάσθησαν αἱ περὶ πλουτολογίας; γενικαὶ περὶ τελωνείων ἀρχαί, διότι αὐταὶ κατὰ τὰς ἀρχάς τῆς πολιτικοοικονομίας ἔχουσι διττὸν σκοπὸν, τὸν τοῦ νὰ προστατεύσωσιν, ὡς ἐν τῷ προκειμένῳ, τὴν ἔθνικὴν ἐργασίαν, καὶ τὸν τοῦ νὰ ἐπιφέρουσι εἰσοδήματα μερίζονα εἰς τὸ κράτος.

(ἀκολουθεῖ).

Η ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΗΘΩΝ.

Ἐν ἀπὸ τὰ κακὰ ὁ παρηκολούθησεν καὶ παρακολουθεῖ ἐτι καὶ σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὰς διαφόρους καὶ παικίλας αὐτῆς φάσεις, ἀπὸ τοῦς ἀπωτάτους χρόνους, ἕως τὴν στιγμὴν ταύτην, εἶναι βεβαίως καὶ ἀναμφιβόλως καὶ ἡ πορνία.

Ἄλλ' ὁ φανταζόμενος ὅτι δύναται νὰ ἐκρίσῃ αὐτὴν ῥιζίδον ἐκ τῶν κοινωνιῶν μετ' ὅσα εἶπον καὶ ἐγράψαν οἱ πλέον διακεκριμένοι ἠθικολόγοι καὶ πολιτικοοικονομολόγοι τοῦ αἰῶνος μας, ἠθελον ἀναμφιβόλως ἐκλειφθῇ ὡς ἀνάπειρος φαντασιολόγος. Ἄφ' οὗ αὕτη ὡς ὁμολογούμενον ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόδραστον κοινωνικὸν κακὸν, πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων μεγαλητέρων καὶ ἀπανθρωποτέρων, ὄφειλε ὄχι μόνον νὰ ὑπάρχη ἐν αὐταῖς ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ προστασίαν αὐτῶν, χωρὶς ὅμως αὐταὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ὑποβιβῶσιν ἑαυτὰς καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ὡστε καὶ νὰ παραδοθῶσιν ἔρμαιον τῆς ἀπολύτου, ἀχαλινοῦ θελήσεως καὶ κυριαρχίας τρε;.

Διὸ καὶ ἀξιοθαυμάστως βλέπομεν ὅτι ἅπαντα τὰ καλῶς ὀργανισμένα καὶ προοδευμένα εἰς τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν ἔθνη καὶ κυβερνήσεις των, τὰ συναισθανόμενα τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν ν' ἀφαιρῶσιν ἐξ αὐτῆς δι' ἀρμοδίον ἀπαγορευτικῶν Νόμων, πᾶν γόητρον καὶ ἐξωτερικὴν ἐπίδειξιν, περικλείοντα καὶ περιορίζοντα αὐτὴν, ἐν τὸς προσδιορισμένων οἰκιῶν, (maison de plaisir παρὰ Γάλλοις), ἐν ἀποκέντροις συνοικίαις, ὑπὸ αὐστηροτάτην ἀστυνομικὴν καὶ ἰατρικὴν ἀένναον ἐπιτήρησιν, χωρὶς ποτὲ νὰ δύνανται ἐπὶ ποινη ἀμέσου ἀστυνομικῆς καταδιώξεως καὶ ἀπομακρύνσεως αἱ ἐγκολποθεῖσαι καὶ μετερχόμεναι πρὸς φανερόν αἴσχος τοῦ ἑαυτοῦ των, τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς κοινωνίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, τὸ ἀποκεκρυγμένον ἐκ παντὸς ἠθικοῦ καὶ θεῖου Νόμου ἀκατανόμαστον καὶ ἐπονείδιστον ἐμπόριον τῆς πωλήσεως τοῦ ἰδίου σώματός των πρὸς οἷονδήποτε βουλόμενον νὰ ἐκθυμᾷ ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀσελεγεῖς σαρκικὰς ὀρέξεις του ἀντὶ ἀπολαύσεως συμπεφωνημένου προσδιορισμένου ἀτίμου τιμήματος πορνῶν, καὶ ἰσοδυνάμων ὁμοιοθητικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων πορνολύτρων νὰ κατοικῶσιν ἔνθα βούλονται καὶ ἀπέναντι ἢ πλησίον ἐντίμων οἰκογενειῶν, εὐπαιθευτηρίων, ἐκκλησιῶν καὶ δημοσιῶν καταστημάτων, καθὼς δὲ καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐν τοῖς δημοσίοις περιπάτοις καὶ καταστήμασι πρὸς

κοινὸν σκάνδαλον καὶ βεβαίαν διαφθορὰν τῶν χρηστῶν ἠθῶν δι' ἀγερόχου, ἐξευτελιστικῆς ἐπιπείδεξως καὶ ἀσελεγῶς συμπεριφορᾶς κομφῶς καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένοι πρὸς φαινομενικὴν κάλυψιν τῆς ἠθικῆς καὶ φυσικῆς ἀσχυμίας των καὶ πρὸς φανεράν καὶ ἀναμφίβολον προσβολὴν τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐκεῖ συχναζόντων χάρις ἐντίμου ἀθῶας διασκεδάσεως καὶ τέρψεως σεμνοπρεπεστάτων ἀναπειρῶν νεανίδων παρθένων, ἐντίμων συζύγων καὶ ἐναρέτων ἐφήβων, εἰς οἰανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσιν αὐτοὶ κοινωνικὴν τάξιν καὶ περιουσίαν.

Ἢ τῶν ὁποίων αἰδῶ, τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια δὲν τοῖς ἐπιτρέπουσιν νὰ ἔχουσιν ἀνευρυρίαστως πλησιογεινιᾶζοντα, συμπεριδιαβάζοντα καὶ συνδιασκεδάζοντα τοιαῦτα καθάρματα ἅτινα εἶναι ἀκένωτος πηγὴ ἀνηθίκου, φθοροφόρου παραδείγματος καὶ παροτρύνσεως εἰς τὴν ἀκολασίαν καὶ τὴν διασθορὰν, χάρις τοῦ ἀπαισιοτάτου ἐπιτηδεύματός των δι' οὗ κέκτηνται τὴν ἀπαράμηνλλον τέχνην καὶ ἐπιτηδειότητα νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰ τῆς ἀναπειροῦ καὶ ἄκακου νεολαίας ὁρμήματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλότατον ἰσθόλον, ἐπίβουλον καὶ σατανικὸν πρόσχημα τῆς ἀπατηλοτέρας πολυτελείας ψευδοκαλονῆς καὶ ἀσέμνου συμπεριφορᾶς, ὅπως διὰ τῶν αἰσχίστων τούτων μέσων ὑπερνικήσωσιν, ἀφ' ἐνός μὲν τὴν κατ' αὐτῶν ἀπέχθειαν, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ ἐξάψωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ σαρκικὰ πάθη καὶ ὀρέξεις καὶ οὕτως ἐν πλῆρει θριάμβῳ σύρωσιν ὀπισθεν τοῦ ἀποτροπαίου ἄρματός των τοῦς τεθλαμθέντας καὶ τυφλώτοντας αἰχμαλώτους των.

Οὗς καὶ ἀνταμοιβῶσι κατόπιν διὰ τὴν ἀνόητον εὐπιστίαν των μετὰ τὴν συνήθη αὐτῶν πανδώρια δῶρα τοῦτέστι μετὰ τὴν ἠθικὴν ὑποβίβασιν τῆς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρέπειας, μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας πάσης ἠθικῆς σεμνοπρεπίας, ὑψηλοῦ ἀγνοῦ αἰσθήματος ἀγάπης καὶ πάσης ἰδέας καλοῦ καὶ ὠραίου, παρεσχων αὐτοῖς ταχῶν καὶ βέβαιον μαρμασμον κατεσπευσμένα ὀδονηρὰ γυρατεῖα καὶ πρόωρον ἐπονείδιστον, λυπηρόν συχνάκις θάνατον!.

Ἐνῷ λοιπὸν ὡς ἀπεδείχθη ἡ πορνία εἶναι ἀνεπιδιόρθωτον κακὸν διὰ τὰς κοινωνίας καὶ παρὰ γει καθεκῆστην τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα λαοφθόρα ἀποτελέσματα, ἐὰν διὰ καταλλήλων προφυλακτικῶν Νόμων δὲν περιορισθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐτίμως ἡ ἐλευθερία αὐτῆς ἐνέργεια καὶ ἐξάσκησις, τί ἐνομοθέτησεν οὖν κατ' αὐτῆς ὁ Ἕλληन Νουμοθέτης; ἔμεινεν ἰσως ἀνάληγτος; ἢ ἐπρόβλεψεν περιορισμὸν τινὰ, κατὰ τοιοῦτου ἀνθρωποδόρου θηρίου; Καὶ ἂν ἐπρόβλεψεν τί, εἰς τί συνίσταται αὐτό;

Εἰς ἀπάντησιν τοιούτων ἐρωτήσεων λέγομεν, ὅχι ὁ ἑλλην Νόμοθέτης δὲν ἔμεινεν ὡς δὲν ὄφειλέν νὰ μείνῃ, ἀδρανῆς καὶ ἀδιάφορος ἀπέναντι τοιούτης κοινωνικῆς πανώλης, καὶ ὡς καλὸς καὶ εἰδήμων ἰατρός ποιήσας τὴν ὀφειλομένην διάγνωσιν ἀνακάλυψεν τὴν ἐπιδημίαν καὶ δὲν ὠκνήσεν οὔτε λεπτόν νὰ διωρίσῃ, καὶ ἐδιώρισεν τὰ ἄτακτα αὐτῆς κατ' ἄλληλα θεραπευτικὰ καὶ προφυλακτικὰ μέσα καὶ φάρμακα διὰ ἀρμοδίων κατ' αὐτῆς νομοθετημάτων του.

Καὶ τῷ ὄντι διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1846 ἐν ἰσχύει ἀστυνομικοῦ Νόμου ἄρθρον 50, ἀδάφ. 4, περιέσπειν αὐτὴν σπουδαίως, ἀφ' οὗ διὰ τοῦ Νόμου ἐκείνου ρητῶς καὶ εὐκρινῶς λέγει ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα χρεωσθῶν νὰ καταστέλλουν αὐστέρως τὰς προσβαλλούσας τὰ καλὰ ἦθη πράξεις, ἀπαγορεύοντες πᾶν ὅτι τείνει, πρὸς διάφθοράν αὐτῶν, καὶ ἐμποδίζοντες κοινὰς γυναίκας νὰ περιφέρονται εἰς δημοσίους περιπάτους ὑπὸ τῆν διὰ τῶν ἄρθρων 272, 657 καὶ 660 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀποβλεπομένην ἐναλλακτικὴν ἐπιβολῆς ποινῆς κατ' αὐτῶν φυλακίσεως.

Καὶ τῆ ἀληθεία οὐδεὶς εὐσυνείδητος καὶ ἀμερόληπτος ἄνθρωπος θέλει εὐρεθῆ ποτὲ νὰ ἀναιρέσῃ ὅτι τοῦ νὰ κατοικῆ καὶ ἐξασκῆ μία πόρνη, τὸ ἀχαράκτῆριστον καὶ ἐπονείδιστον τῆς ἰδίας αὐτῆς σὰρκὸς ἐμπόριον ἀπέναντι καὶ ἐν τῷ μέσῳ οἰκιῶν κατοικουμένων ἐξ ἐντίμων καὶ ἐναρέτων οἰκογενειῶν περιλαμβανόντων ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν ὅτι ἀγνότερον καὶ ἠθικότερον δὲν προσβάλλονται καὶ διαφθείρονται τὰ χρηστὰ αὐτῶν ἦθη ἐκ τοῦ ἀκολάστου παραδείγματος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν.

Διότι ἠθέλαμεν τῷ ἀποδώσῃ τότε ἐκούσιον δολιάν ἀγνείαν τοῦ βίου καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν. Ἐνῶ αὐταὶ ὡς γνωστὸν, ἀπὸ αὐγῆς ἕως τὰ ἐξημερώματα τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οὐδὲν ἄλλο ἔργον ποιοῦσιν ἢ νὰ ἐνδυοῦνται καὶ στολίζονται κομψῶς καὶ νὰ περιμένουσι καὶ δέχονται τὰς τῶν διαφόρων προσερχομένων ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπισκέψεις καὶ νὰ συνομιλοῦν μὲ τοὺς διερχομένους ἐκ τῶν ἀείποτε ἀνεωγμένων παραθύρων τῶν οἰκειῶν τῶν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης συστολῆς καὶ αἰδοῦς. Ἴνυ μὴ ἀναφέρω τοὺς ἐν δημοσίῳ ἀσελγούς ἐναγκαλισμούς των, τὰς ἐσχρὰς φωνὰς των, τοὺς γέλωτας των, τὰς προσβολὰς καὶ τὰς πρᾶπλησίας αἰσχρὰς σκηναὶς αἰτινες σχεδὸν ἀνά στιγμὴν διαδραματίζονται καὶ ἀναγεοῦνται πρὸς κοινὸν σκάνδαλον εἰς τὰ δωμάτια τῶν οἰκιῶν των ἔνθα αὐταὶ διαμένουσιν καὶ τὰ τῶν ὀφείων παραθυρόφυλλα ἀφίενται ἀείποτε

ἀνοικτὰ πρὸς διασχέδασιν καὶ ἠθικοποίησιν τῶν ἀτυχῶν γειτόνων των!!!

Μετὰ τὴν γενομένην ταύτην ἐξιστόρησιν ἕκαστος ἀμερόληπτος καὶ νουεχῆς ἄνθρωπος τῆ ἀληθεία δικαιοῦται νὰ ἐρωτήσῃ, ἐνῶ ὑπάρχουσιν ὡς εἰπώθη Νόμοι ἀπαγορεύοντες ἐπὶ ποινῆ φυλακίσεως εἰς τὰς πόρναις, καὶ εἰς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν πορνοβοσκούς νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ μέσῳ ἐντίμων οἰκογενειῶν, δημοσίων ἠθικοποιητικῶν καταστημάτων, Ἑκκλησιῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, καθὼς δὲ καὶ νὰ ἐμφανίζονται καὶ περιδιαβάξουσιν εἰς δημοσίους περιπάτους, πῶς βλέπωμεν ὅλον τὸ ἐναντίον διαδραματιζόμενον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ταύτῃ κοινωνίᾳ;

Ἡ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστάτη. Τὸ κακὸν τοῦτο δὲν εἶναι μιᾶς ἡμέρας, αὐτὸ εἰσεχώρησεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας βαθμηδὸν καὶ εἰς ἐποχὰς στρατοκρατίας καὶ σχετικῆς ἀνηθιτικότητος, καὶ οὐδεὶς ἀξιοπαρατηρήτως ἐφρόντισεν ὡς ἐκ τούτου νὰ τὸ ἀναχέτῃ, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐνῶ ἄπαντες ὡς ἡμεῖς σήμερον σεβόμενοι ἑαυτοὺς ἀνομολογοῦσιν τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς περιστολῆς αὐτοῦ. Πλὴν εὐελπιστοῦμεν ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Γεωρ. Θεοτόκη δὲν θέλει τὸν διεκφυγῆ τὸ τοιοῦτον, καὶ ὁ Νόμος θέλει ἐπὶ τέλους θριαμβεύσει, ἀνευ ἀνάγκης νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ αἰδεστάτου τούτου ζητήματος, μὲ τὸ νὰ ἀναγκάσῃ αὐτὰς ἐπιγόντως νὰ ἀπέλθωσιν ἐκ τῶν ἀκαταλλήλων οἰκιῶν ἐν αἷς κατοικῶσι, ἐνοικιάζουσαι ἀντ' αὐτῶν ἄλλας οἰκίας εἰς ἀποκέντρους ὀλιγοκατοικημένας καὶ ὀλιγοσυναζόμενας συνοικίας τῆς πόλεως ταύτης, ὅπου ὁμολογουμένως ὑπάρχουσι πολυάριθμοι μεμονομένα οἰκία μὲ ἰσόγεια ἀρμόζουσα διὰ τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ἀνευ σκανδάλου τῶν γειτόνων καὶ διερχομένων μακρὰν τῶν δημοσίων κατὰστημάτων, ἐκπαιδευτηρίων καὶ Ἑκκλησιῶν. Ἀπαγορεύων αὐταῖς ταυτοχρόνως καὶ τὸ νὰ ἐμφανίζωνται ἐν ὥρᾳ δημοσίου περιπάτου, (καὶ ὁσόκις παιανίζει ἢ Μουσικῆ) εἰς τὴν Πλατείαν καὶ νέον παραθλάσσιον ἕως εἰς τὸ κανόνιον δρόμον.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ἀμερόληπτου» εἶναι ἐν τῇ συνεικτικῇ Σεβαστικῶν ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ οἰκίᾳ τοῦ ἐκδότου ὑπ' Ἀριθ. 4348. ταύτης τῆς Πόλεως.

Ὁ Ἐκδότης καὶ Ὑπευθύνος I. Μ. ΡΕΣΣΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Οὐ ΚΑΛΩΜΟΣ.